

Vragevuur

Abrassac Abu Kamara (30), student Master in Water Resources Engineering en enige student uit Sierra Leone

“Mijn dochttertje is mijn screensaver”

Interview

Reiner Van Hove

— Wat wilde je worden toen je klein was?

‘Ik herinner me dat ik als klein jongetje op zekere dag niet naar school wou, omdat ik liever een oude smid wou helpen. Ik was onder de indruk van de manier waarop hij roodhete stukken schroot omvormde tot nuttige dingen. Ik denk dat mijn passie voor creativiteit toen ontstaan is.’

— Wat is echt belangrijk in het leven?

‘Enerzijds vind ik dat zelfzekerheid je vooruithelpt in het leven. Aan de andere kant geloof ik sterk in “leven en laten leven”: je moet compromissen sluiten om samenleven mogelijk te maken. Constant moet je een evenwicht zoeken tussen die twee. Een voorbeeld? Wel, ik ben gek op muziek, luide muziek helaas (lacht). Thuis is

dat geen probleem, maar hier in Leuven verblijf ik in een studentenhuis. Dus hou ik het volume beperkt, zodat mijn medestudenten zich kunnen concentreren.’

— Wat was het allermooiste moment uit je leven tot nu toe?

‘Het meest recente “mooie moment” was toen ik vernam dat ik een beurs kreeg om in Leuven te studeren. Ik herinner het me nog goed, ik was op weg naar een sollicitatie-interview, maar ik besloot om eerst mijn e-mail te checken. Ik kon bijna niet geloven wat ik op het scherm las: “We hebben de eer u te melden...” Ik was zo buiten zinnen van blijdschap dat ik me het telefoonnummer van mijn vrouw niet kon herinneren om haar het heuglijke nieuws te vertellen (lacht).’

— Wat zou je doen als je meer tijd had?

‘Ik zou graag een doctoraat behalen, zodat ik de arme gemeenschappen in mijn land nog beter zou kunnen helpen in de strijd tegen ziektes en honger.’

— Wanneer werd je voor het laatst ontroerd?

‘Recent nog: toen ik op het punt stond naar België te vertrekken, was mijn driejarig dochttertje Kam op het vliegveld. Ze zei: “Ik hoop dat je vanavond weer terug bent, papa.” Hoewel ik wist dat ik voor minstens een jaar weg zou blijven, zei ik: “Natuurlijk.” Telkens als ik naar mijn screensaver kijk — een foto van mijn dochttertje — moet ik aan dat moment terugdenken.’

— Wat is het mooiste compliment dat je ooit gekregen hebt?

‘Ik heb meer dan een jaar voor de ngo *Peace Winds Japan* gewerkt. Toen ik daar mijn ontslag indiende, organiseerde mijn bazin een vergadering om aan te kondigen dat ik wegging. Een veiligheidsagent waarmee ik niet eens samengewerkt had, begon tot mijn verbazing te huilen. En toen mijn bazin me later de officiële paperassen overhandigde, nam ze mijn hand vast en zei ze: “Zonder jou zouden we nu niet zo ver staan.” Die twee momenten waren de mooiste complimenten voor mij.’

— Welke rol speelt humor in je leven?

‘Ik beschouw humor als een manier om conflicten tussen mensen op te lossen, en als een communicatiemiddel. In Afrikaanse culturen werkt humor wel anders dan hier. Als je bijvoorbeeld luidop lacht tijdens een gesprek met iemand die je niet goed kent, dan klinkt dat provocatief.’

— Welk gênant maar grappig voorval uit je leven is je bijgebleven?

‘Als je afstudeert in Sierra Leone, krijg je je diploma overhandigd — tijdens een grote, live op tv uitgezonden ceremonie — door de president, die ook rector van de universiteit is. Toen ik afstudeerde, gebeurde er iets grappigs tijdens de ceremonie. Net toen onze decaan mijn drie collega’s en mij wou afroepen, viel de stroom uit. De decaan besloot om toch verder te gaan, en hij riep onze namen. Maar omdat onze ontmoeting met de president dan niet uitgezonden zou worden, negeerden we hem en bleven we zitten. Even later was er weer stroom, en toen de decaan onze namen nogmaals afriep en wij opstonden, barstte het hele publiek in lachen uit. Gênant, maar het voorval leverde ons wel extra complimenten van de president op (lacht).’

— Welke vraag wil je schrappen?

‘Wat is echt belangrijk in het leven?’

— Welke nieuwe vraag wil je erin?

‘Waar ben je echt slecht in?’

